

Sen İnsafa Gelmedin

– İrfan Yılmaz · 13 Eylül 2017

Ömrümün akşamüstü... Alnımda ecel teri...
Sen insafa gelmedin, kapattım o defteri.

Hatırlar mısın gülüm, uçup giden sözüme
"Aşk ve savaş içinde her oyun mübah" dedin.
Kasım bulutlarını kümeledin gözüme;
Yağmur, seline küstü... Sen insafa gelmedin.

Bir gonca gül, bir ceylan saklı iken nazında,
"Sihrim, Hakk'ın lütfudur, yazılmaz günah" dedin.
Her perdeden ah çıkan yanık gönül sazında,
Mızrap, teline küstü... Sen insafa gelmedin.

Sırra kadem basarken sekizinci harika,
"Gidip geldiğin yollar bilmem kaç fersah" dedin.
Sensefil sürünmeme gizlendikçe şahika;
Dağlar, beline küstü... Sen insafa gelmedin.

Bir kuşun kanadında titreyip durdu rüzgâr
"Pelin dalına konan gönlündeki ah" dedin.
İmreniş nazarından bozulmuş kavlimiz var,
Dalı, peline küstü... Sen insafa gelmedin.

Bilemedim peşinde ne bekler beni daha,
"Fîzan Çölü'ne düştün, serabım silah" dedin.
Varmama ramak kala solup gitti her vaha,
Nesne, feline küstü... Sen insafa gelmedin.

Acı bir tebessümün hışmı gider ağrıma:
"Bahtına gece düştü bendeki sabah" dedin.
Delişmen bir tutkudan, kor estikçe bağrıma;
Hicran, yeline küstü... Sen insafa gelmedin.

Kezzaptan beter sözün bilsen kâlp yakışını...
"Hayalde nişanımız, rüyada nikâh" dedin.

Hangi ipek tül gizler günahkâr bakışını?
Duvak, geline küstü... Sen insafa gelmedin.

Vuslatın satrancında son hamlen mata dair:
"Gelin atına bindim, sana çifte şah!" dedin.
Şahı tahtından eden hamleye baktı şair,
Kalem, eline küstü... Sen insafa gelmedin.

13.Eylül.2017. Bodrum.